



ת"פ 32664/11/16 - מדינת ישראל נגד זורב ג'ינג'יחשילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32664-11-16 מדינת ישראל נ' ג'ינג'יחשילי

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
זורב ג'ינג'יחשילי

החלטה

כמצוות המחוקק אני מודיעה בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות מחמת הספק את הנאשם מכל המיוחס לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
2. בעובדות כתב האישום נטען, כי ביום 27.11.15, בשעה 13:45 לערך, ברחוב חרש 8 בתל אביב, מתחת לסלע, החזיק הנאשם 6 מנות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.7314 גרם נטו, ומנה אחת של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.7199 גרם נטו, (להלן: "**הסמים המסוכנים**") שלא לצריכה עצמית ושלא כדין.
3. בתשובה לכתב האישום, כפר הנאשם באמצעות באת כוחו במיוחס לו בכתב האישום וטען, כי הסמים המסוכנים אינם שלו. מסיכומי ב"כ הצדדים עולה, כי אין מחלוקת כי הסמים המסוכנים נתפסו ע"י שוטרים ביום 27.11.15 ברחוב החרש בתוך קופסת סיגריות והשאלה בה עלי להכריע עניינה האם הוכיחה המאשימה, כי הנאשם החזיק בסמים המסוכנים בקופסה הנ"ל?

4.סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:

א. עדות עד תביעה רס"ר ג'ואד עבאס (להלן: "**השוטר**"):

במסגרת חקירה ראשית הוגשו דו"ח פעולה (ת/1), ודו"ח מעצר (ת/2) שכתב העד.

ב-ת/1 כתב העד, כי ביום 27.11.15 בשעה 13:43 השתתף ביחד עם שוטרי מג"ב בפעילות יזומה "על רחוב החרש 8 הידוע כמאתר סמים" (להלן: "**המקום**"). במהלך תצפית השקיף במשקפת משטרתית על המקום



ממרחק של כ-100 מטר. העד הבחין במקום בחשוד שזוהה כנאשם שלבש סריג אפור, מכנס ג'ינס, נעליים בצבע שחור, יושב על סלע, חופר מתחת לסלע ומוציא משם קופסה בצבע אדום לבן. עוד הבחין, כי הנאשם לקח כלשונו: "דבר מה מהקופסה והחזיר את הקופסה לבור שהיה מתחת לסלע". העד דיווח לשוטר דניאל חן (להלן: "דניאל"), ששהה באזור עם שוטרים נוספים כלשונו: "ככוח תגובה", תוך שתיאר לדניאל את לבושו של הנאשם. לאחר דקה השוטרים מכוח התגובה הגיעו לנאשם ועיכבו את הנאשם. לאחר שהנאשם עוכב, הכווין העד את דניאל למקום שראה את הנאשם מתחת לסלע. דניאל נעמד ליד הבור (להלן: "הבור"), והעד עזב את העמדה ממנה תצפת, כאשר היה בקשר עין רציף עם הנאשם ועם הבור. לאחר מכן חבר העד לדניאל, העד חפר בבור, ומצא כלשונו: "אותה קופסה שהיתה בצבע אדום לבן". העד פתח את הקופסה ומצא בה חומר החשוד כסם מסוג קריסטל והרואין. העד הכניס את הקופסה עם החומר החשוד כסם לכפפת ניילון, ואת כפפת הניילון הכניס לכיסו הימני הקדמי במכנס. בהמשך עצר את הנאשם ובתחנת המשטרה שקל את החומר החשוד כסם.

ב-ת/2 כתב העד, בתגובה להודעתו לנאשם שהוא עצור בשל חשד להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם השיב: "אני חולה". בנוסף כתב העד כי בחיפוש שערך על גופו, בגדיו וכליו של הנאשם לא נתפס דבר.

בחקירה נגדית השיב, כי הנאשם התיישב על סלע, הוציא קופסה בצבע אדום-לבן, פתח אותה, החזיק את הקופסה, התעסק איתה והחזיר אותה. עוד השיב, שהנאשם היה היחיד שישב על הסלע באמצע מאתר הסמים ומחוץ לתחנת הסמים, כשלא היו אנשים סביבו, ושהיו אנשים במרחק של כ-50 מטר מהנאשם, בתחנה לממכר סמים.

עוד השיב, כי מאחר ומדובר במאתר גדול ובו תחנות לממכר סמים, תיאר לדניאל את הלבוש של הנאשם, ודניאל עיכב את הנאשם לפי התיאור שמסר לו העד. על הנאשם לא נתפסו סמים, והעד חפר ליד הסלע ומצא קופסה בצבע אדום-לבן, ובה חומר החשוד כסם.

עוד השיב, כי הנאשם לקח "דבר מה", אינו יכול ממרחק 100 מטר לומר מה הוא לקח, ואינו יודע היכן זה, "...יכול להיות שהוא זרק שהוא לקח, לא יודע" (עמוד 11 לפרוטוקול, שורה 3).

בנוסף השיב, כי אינו זוכר שזו היתה קופסת סיגריות "מלבורו" ולאחר שהוצגה בפניו תמונה של הקופסה שנתפסה השיב, שמדובר בקופסת מלבורו, ואינו יודע מדוע לא ציין זאת ב-ת/1.

ב. **עדות עד תביעה- דניאל:**

בחקירה ראשית השיב, כי ביום האירוע היה מפקד צוות ביחידת סמ"ג תל אביב. במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/5).

ב-ת/5 כתב, כי במהלך משמרת בוקר בה שימש ככוח תגובה עם שוטרים נוספים בפעילות יזומה במקום, אמר לו השוטר כי הוא מזהה אדם הלוכד חולצה ארוכה אפורה, מכנסי ג'ינס ונעלי ספורט שחורות, שיושב על סלע, חופר מתחת לסלע ומוציא קופסה אדומה-לבנה, לוקח ממנה דבר מה, מחזיר את הקופסה לבור ומכסה אותה בחול. על פי הכוון של השוטר, ניגש העד לנאשם ועיכב אותו. העד נעמד על יד הבור שהשוטר הכווין אותו ושמר על קשר עין רציף עם הבור, תוך שהמתין לשוטר שירד מהתצפית. השוטר הגיע, חפר בור והוציא משם קופסת סיגריות אדום-לבן של "מלבורו" ובתוכה חומר החשוד כסם. השוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור, והנאשם נלקח לתחנת המשטרה.



בחקירה נגדית השיב, כי היה ברכב בעת שהשוטר הכווין אותו לנאשם שישב על סלע, והגיע לנאשם תוך שתי דקות. כן השיב, כי שמר על קשר עין רציף עם הבור, כשאינו זוכר אם היו עוד אנשים.

ג. **ת/3- דו"ח מסכם חקירת מז"פ:**

ב-ת/3 נכתב, כי על קופסת הסיגריות "מלבורו" לא נמצאו ממצאי ט.א.

ד. **ת/6- הודעת הנאשם באזהרה:**

ב-ת/6 השיב הנאשם, כי היה במקום בדרכו מהתחנה המרכזית ברגל לביתו בחולון. החומרים החשודים כסמים שנתפסו אינם שלו ואינו יודע למי הם שייכים. עוד השיב, כי לא נגע בקופסת הסיגריות, היו שם 10 אנשים, והוא לא עשה דבר.

ה. **עדות הנאשם:**

בחקירה ראשית השיב, כי ביום האירוע הלך ברגל מהתחנה המרכזית בתל אביב לביתו בחולון. התקרב אליו שוטר ושאל אותו אם הקופסה שלו, הנאשם השיב שלא, השוטר אמר לו: "קח את זה ביד אבל לא לקחתי לא נגעתי הוא נתן לי מכות בגלל זה לא לקחתי..." (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 29-30).

בחקירה נגדית השיב, כי סיפר במשטרה שנתנו לו מכות ורצו לשים לו את הקופסה ביד, אולם אינו יודע מה החוקר כתב, כי אינו קורא עברית. עוד השיב, שלא ישב על סלע, הלך ברגל כי לא היה לו כסף לנסוע לביתו, שוטר הלך אחריו, לקח משהו מהרצפה ושאל את הנאשם אם זה שלו, והנאשם השיב בשלילה. כמו כן השיב כי השוטרים משקרים, היו הרבה אנשים, ולכן אמר לשוטר מה הוא רוצה ממנו. לא זוכר אם היה שם סלע, אבל זוכר שהוא לא ישב על סלע.

4. **דין והכרעה:**

לאחר שבחנתי היטב את הראיות שהובאו בפניי, מצאתי כי קיים ספק אם הנאשם החזיק בסמים המסוכנים ולהלן נימוקי:

מעדות השוטר עולה, כי הנאשם הוציא מחפסת הסיגריות בצבע אדום לבן ועליה כיתוב "MARLBORO" ואותה תפס (להלן: "**הקופסה**"), כלשונו: "דבר מה". מעדות השוטר ומדו"ח המעצר (**ת/2**) עולה, שבעת שעצר את הנאשם לא נתפס דבר על גופו של הנאשם ולא בכליו. עוד עולה מעדותו ומעדות דניאל, כי למעט הקופסה שנתפסה לא נתפס דבר. מ-ת/3 עולה, שעל גבי הקופסה שאין מחלוקת שהיו בתוכה סמים מסוכנים לא נמצאו טביעות אצבע, חרף העובדה כי הנאשם לא לבש כפפות, גרביים וכיוצ"ב. בנסיבות אלו, שאין מחלוקת כי הקופסה אשר הכילה את הסמים המסוכנים נתפסה במאתר סמים ובו תחנות סמים רבות, מצאתי כי קיים ספק אם הנאשם הוא זה שהחזיק בקופסה. אני סבורה שלא מן הנמנע, כי אחר החזיק בקופסה, והנאשם החזיק בקופסה אחרת בצבע אדום לבן שהוחבאה מתחת לסלע בו ישב. לפיכך, ועל אף שגרסת הנאשם לפיה לא ישב על הסלע, היו 10 אנשים לידו, והוא הלך ברגל בדרכו מהתחנה המרכזית לביתו בחולון אינה אמינה בעיניי, מצאתי כי לא ניתן לקבוע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם החזיק בקופסה אותה תפס השוטר ובה הסמים המסוכנים.

סוף דבר:

לאור כל האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.

עמוד 3

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ט, 16/09/2018 במעמד הנוכחים.